

Gelijke tred houden

De Irakese zanger Yousif Kyriakos zingt het Onze Vader in het Arabisch.

De lezing van vandaag is genomen uit het Evangelie volgens Lucas, hoofdstuk 11, vanaf vers 1.

In deze lezing schijnt de leerling te denken dat bidden iets is wat je verplicht bent te doen, en wat Jezus hem moet leren, alleen al omdat de anderen - de leerlingen van Johannes de Doper - dat plegen te doen; een soort van 'geestelijke gelijke tred houden' met 'die van Johannes'. Voel jij dat ook zo? Dat bidden een soort verplichting is, maar wel enigszins verwarrend, een beetje moeilijk?

Hoe bid jij eigenlijk? Wat verwacht jij ervan? Als je niet zo vaak bidt, welke dingen weerhouden jou er dan van?

Jezus leert ons om God Vader te noemen. Wij komen niet naar iemand toe aan wie we geschenken moeten zien te onttrekken, maar naar een Vader die er genoeg in schept ons te voorzien in onze behoeften. Bidden is binnengaan in een relatie met deze liefhebbende God. Dus, wanneer je opnieuw naar de lezing luistert - nu met wat meer ruimte tussen de regels - sta dan even stil bij iedere zin, treuzelend als het ware, genietend van de woorden. Is er een bepaald woord of bepaalde zin die jou opvalt, die voor jou vandaag een speciale betekenis heeft?

Wat heb je nodig vandaag? Wat is het dagelijks brood waar je vandaag voor bidt? Is er misschien iemand waar je vergeving aan moet vragen of die je moet vergeven voor aangedaan verdriet? Moet je vandaag de een of andere test doorstaan? Staat jou een uitdaging te wachten die je niet kunt ontwijken? Breng al je noden, zoals Jezus ons dat leerde, voor je liefhebbende Vader.